

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR ZARASŲ APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

EINA NUO 1945 M.

ZARASAI
1948 m.
rugpjūčio mėn.
2
PIRMADIENIS
Nė 62(250)

Kaina 20 kap.

Siame numeryje:

1. Zarasų apskrities darbo valstiečių raudonosios gurguolės—1 pusl.
2. PARTIJOS GYVENIMAS: Snarskas. Kaip mes organizuojame politinį darbą—2 pusl.
3. F. Diomkinas. Klubų skaitiklių uždaviniai paruošų kampanijoje—2 pusl.
4. Užsienio kapitalo šeiminkavimas buržuazinėje Lietuvoje—2 pusl.
5. TARYBINĖS MOTERYS KURIA NAUJA GYVENIMĄ. G. Aršvilaitė. Kovoje dėl socializmo—3 pusl. A. Kuzma. Didžiulė socialistinės visuomenės jėga—3 pusl.
6. Pasipriešinimo sąjūdis Ispanijoje—4 pusl.

Palaikyti antalieptiškių iniciatyvą

Šiais metais apskrities darbo valstiečiai, vykdydami įsipareigojimus, duotus laiške draugui Stalinui, išaugino aukštą derlių ir jau iš pat pirmųjų derliaus valymo dienų pradėjo statyti naujo derliaus grūdus valstybei.

Lietuvos 31 d. Antalieptės valsčiaus darbo valstiečiai, ištikimi savo įsipareigojimams prieš laiką įvykdyti grūdų paruošas, organizavo didžiulę raudonąją gurguolę iš 400 pastorių, kuri pristatė 5.000 pūdų grūdų valstybei.

Tai buvo galinga Antalieptės valstiečių patriotizmo demonstracija, kuri parodė antalieptiškių troškimą kuo greičiau atkurti mūsų krašto liaudies ūkį, savo grūdais, prieš laiką pristatytais valstybei, prisidėti prie sėkmingesnio penkmečio plano įvykdymo. Reikia pažymėti, kad tokia patriotinė antalieptiškių pradžia nėra atsitiktinis reiškinys, o tai, kad Antalieptės valsčiaus partinė organizacija rimtai atsinešė į politmasinai aiškinamąjį ir auklėjamąjį darbą valstiečių tarpe, kad šio valsčiaus partinė organizacija, subūrusi aplink save visą partinį ir tarybinį aktyvą — agitatorius, su kurių pagalba palaikė tamprius ryšius su plačiomis liaudies masėmis, mobilizavo juos į sėkmingą visų politiniai — ūkinių uždavinių įvykdymą.

Šis patriotinis antalieptiškių pavyzdys dar kartą įrodo teisingumą bolševikinio žodžio galingumą; jis įrodo, kad tik nuolatinė bolševikinė agitacija, nuolatinis darbas su masėmis, jų auklėjimas mobilizuoja į naujus patriotinius žygius, mobilizuoja juos į sėkmingą ir savalaikį savo įsipareigojimų vykdymą.

Tam, kad šią patriotinę antalieptiškių iniciatyvą paremtų ir kiti mūsų apskrities valstiečiai, tam, kad ir kitų mūsų apskrities valsčių darbo valstiečiai pasektų jų pavyzdžiu ir pradėtų masinį grūdų statymą valstybei, visos mūsų apskrities valsčių partinės organizacijos turi plačiai populiarizuoti darbo valstiečių masėse patriotinį Antalieptės valsčiaus darbo valstiečių žygį. Subūrusios aplink save visą partinį ir tarybinį aktyvą, valsčių partinės organizacijos turi sistemingai vesti politmasinai aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe, aiškinti jiems savalaikio paruošų plano vykdymo reikšmę ir svarbą, mobilizuoti juos į priešlaikinį šio plano įvykdymą. Jos turi remtis ypatingai mažąžemlais valstiečiais ir naujakuriais, su kurių pagalba kiekvienas valsčius, kiekviena apylinkė ir dešimtkiemis sėkmingai įvykdys valstybines grūdų prievoles, išpildydami tuo būdu žodį, duotąjį laiške draugui Stalinui.

Antalieptės valsčius darbo valstiečiai, suorganizuodami masinę raudonąją gurguolę su grūdais valstybei, rodo pavyzdį visiems mūsų apskrities darbo valstiečiams. Jie ryškiai įrodė, kad kartu su derliaus nuėmimu galima sėkmingai įvykdyti ir grūdų paruošų statymą. Šimtai priešakinių šio valsčiaus valstiečių įrodė, kad jie gali prieš laiką įvykdyti savo įsipareigojimus.

Nėra abejonės, kad patriotiniu antalieptiškių pavyzdžiu paseks ir kiti mūsų apskrities darbo valstiečiai. Nėra abejonės, kad mūsų apskrities darbo valstiečiai garbingai įvykdys savo įsipareigojimus, duotus laiške draugui Stalinui, valstybinį grūdų paruošų planą įvykdydami prieš laiką.

Apskrities darbo valstiečiai! Sekime patriotiniu antalieptiškių pavyzdžiu, organizuokime raudonąsias gurguoles, spartinime duonos statymą valstybei.

20.000 pūdų naujo derliaus grūdų valstybei

Zarasų apskrities darbo valstiečių raudonosios gurguolės

Antazavės valsčiaus darbo valstiečių organizuota raudonoji gurguolė su naujo derliaus grūdais atvyksta į Zarasus. Foto S. Navicko.

Antalieptės valsčiaus raudonoji gurguolė atvežė 5.000 pūdų grūdų

Š. m. liepos mėn. 31 d. Zarasų grūdų priėmimo punktą atvyko Antalieptės valsčiaus raudonoji gurguolė iš 400 pastorių. Gurguolės priešaky važiuo valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininkas Leitanas Vincas ir valstiečiai—pirmūnai, kaip Rybokas Leopoldas, Mackevičius Jonas ir kt. Raudonoji gurguolė atvyko su dainomis ir muzika; priešaky vėliava ir šukiai:

„Duotąjį žodį draugui Stalinui su džiaugsmu išpildome“, „Mes, valstiečiai pasižadame atiduoti pirmuosius grūdus valstybei“, „Visomis jėgomis prisidėsime prie stalininio penkmečio plano iš-

vystymo.“ Antalieptės darbo valstiečiai atvežė valstybei 5.000 pūdų geriausių grūdų valstybei. Daugelis valstiečių pilnai atsiskaitė su grūdų paruošomis valstybei. Gerą pavyzdį duoda Naujasodžio apylinkės tarybos pirmininkas drg. Lysovas, garbingai atlieka savo pareigą valstybei. Mikučių apylinkės darbo valstiečiai pristatė 10,5 tonų. Nuo jų neatsilieka ir kiti apylinkių darbo valstiečiai.

Sekime Antalieptės valsčiaus darbo valstiečių pavyzdžiu!

(„Pergalės“ inf.)

Dėkoju Tarybų valdžiai

Aš smetninės valdžios metais buvau bežemis. Kadangi pragyventi buvo sunku, persikėliau į miestą ir dirbau akmenskaldžiu.

1944 m. Raudonajai Armijai išvadavus Tarybų Lietuvą, aš stojau į Tarybinės Armijos kovotojų eiles. 1945 m. kaip Tėvynės karo invalidas, buvau demobilizuotas ir gavau

8 ha žemės. Atsidėkodamas Tarybų valdžiai, aš visas prievoles valstybei atlieku laiku. Tuo aš prisidedu prie krašto gerovės pakėlimo ir stalininio penkmečio plano įvykdymo

Rybokas Leopoldas Antalieptės valsčiaus, Mikučių apyl. Knetelių km. valstietis naujakuris.

Pilnai įvykdžiau savo įsipareigojimus, duotus laiške draugui Stalinui

Vykdydamas žodį, duotąjį laiške draugui Stalinui, aš gerai suprasdamas šio meto uždavinių tinkamą atlikimo svarbą, pirm laiko suremontavau žemės ūkio inventorių ir, pilnai pasiruošęs rugpjūtiui, pirmas pradėjau derliaus nuėmimą. Nuplovęs gerai subrendusius grūdus, aš suvežęs į klojimą, pradėjau kuo greičiau kultū, nes žinau, jog privalau atsidėkoti partijai ir vyriausybei už rūpinimąsi dirbančiųjų gerove. Liepos mėn. 31 d. aš atvežiau į Zarasų grūdų priėmimo sandėlį naujojo derliaus grūdų, pilnai atsiskaitydamas su grūdų paruošomis valstybei. Atsidėkodamas partijai ir Tarybų valdžiai, aš pilnai įvykdžiau savo pareigą valstybei, prisidėdamas tuo pačiu prie greitesnio stalininio penkmečio plano įvykdymo.

P. Juška

Antazavės valsčiaus,

Avilių apyl. Tarybos deputatas

Tarybų valdžia davė man gyvenimą

Mano tėvas turėjo 1 ha žemės, kuri mūsų išmaitinti negalėjo ir todėl teko dirbti svetimiesiems: buožėms ir dvarininkams už duonos kąsnį.

1940 metais, isikūrus Tarybų valdžiai Lietuvoje, mes gavome 9 ha žemės. Bet ši ramų ir laimingą gyvenimą nutraukė vokiškieji budeliai, išiveržę į mūsų šalį. Jie buvo išvežę mane į darbo stovyklą, iš kur pabėgau. 1944 metais, išvijus vokiškuosius grobikus, stojau į Raudonąją Armiją.

1946 metais man, demobilizuotajam, Tarybų valdžia davė 8 ha žemės. Už tą rūpestį mūsų darbo žmonių, buitles pagerinimu, aš atsidėkodamas, sąžiningai dirbau, norėdamas išauginti kuo aukštesnį derlių. Laiku iškūlęs, pirmuosius grūdus aš pristaciau valstybei, visiškai atsiskaitydamas su grūdų paruošomis. Tebūna tai mano kukli padėka partijai ir vyriausybei už suteiktą laimingą gyvenimą

J. Mackevičius

Antalieptės valsčiaus, Naujosodžio apyl. Naujasodžio kaimo valstietis — naujakuris

Lietuvos KP(b) Centro Komite te

Kaip buvo pranešta „Tiesos“ laikraštyje, Šilutės durpių fabriko inžininkas - stachanovininkas Sivavičius, kritikuo-damas, kaip darbininkų korespondentas, „Šilutės Tiesos“ laikraštyje fabriko darbo trūkumus, buvo direktoriaus Stašausko neteisėtai atleistas.

Laikydamas tai šurkščiu

kritikos užgniauzimu ir darbininkų korespondento persekiojimu, Lietuvos KP(b) CK pasitūlė Šilutės apskrities komitetui nuodugnai iširti šiuos faktus, sugražinti drg. Sivavičiui darbą, o kritikos užgniauzėją ir darbininkų korespondento persekiotoją patraukti atsakomybėn.

302724

Partijos gyvenimas

Kaip mes organizuojame politinį darbą

Sėkmingam vykdymui visų politikų uždavinių, kuriuos mums stato komunistų partija ir vyriausybė, mobilizavimui darbo žmonių, pasiaukojanti atkuriamajai šalies darbą būtinas yra nuolatinis politinis auklėjamas darbas plačiose liaudies masėse. Tik nuolatinis darbo žmonių auklėjimas bolševikinio patriotizmo ir Tėvynės meilės dvasioje ves mūsų liaudį naujųjų laimėjimų keliu, ves keliu į komunistinį.

Mūsų valsčiaus partinė organizacija, skirdama šiam darbui milžinišką reikšmę, subūrė apie save platų partinį ir tarybinį aktyvą. Mūsų partinė organizacija supranta, kad tik su šio aktyvo pagalba jos žodis pasieks plačias darbo žmonių mases, turės su jomis tamprius, nenutrūkstamus ryšius. Didelį dėmesį mūsų partinė organizacija kreipia ir į tinkamą kadru paruošimą ir jų auklėjimą. Mūsų valsčiuje šiemet buvo suorganizuota politinė mokykla, kurią lankė valsčiaus partinis ir tarybinis aktyvas ir agitatoriai. Geriausiai šią mokyklą baigė apylinkės tarybos pirmininkas drg. Šileikis, komjaunimo valkomo sekretorius drg. Kolesnikova, valsčiaus moterų organizatorė drg. Nesterova ir eilė kitų.

Šiuo metu visas mūsų valsčiaus partinis ir tarybinis aktyvas veda platą politmasinai aiškinamąjį darbą valsčių tarpe. Kiekvienoje apy-

linkėj, kiekviename dešimtkiemėny nuolat pravedamos paskaitos ir pasikalbėjimai. Ypač gerai dirba komunistai drg. drg. Smirnovas, Vesninas, Korotkovas, supažindindami darbo valstiečius su kolektyvinių ūkių santvarka ir statyba, nušviesdami tarptautinę padėtį. Be to, kiekvienoje apylinkėj yra pritrūvinti komunistai, kurie pilnai atsako už politmasinai aiškinamojo darbo pravelimą, vadovauja, jam.

Šiuo metu valsčiuje dirba 25 agitatoriai. Daugelis jų, kaip, pvz., drg. drg. Vaitkevičius, Miškinis, Mažeitavičius, sąžiningai ir reguliariai vesdami liaudies masėse politmasinai aiškinamąjį darbą, išgijo didelį autoritetą ir pasitikėjimą.

Tačiau, nežiūrint pasiektų laimėjimų, politinio darbo srityje yra dar visa eilė trūkumų. Mūsų partinė organizacija dės visas pastangas, kad šie trūkumai iš mūsų tarpo būtų išgyvendinti. Mes stengsimės dar tampriau suburti apie save partinį ir tarybinį aktyvą, kuris padės mums mobilizuoti darbo valstiečius į sėkmingą visų politikų uždavinių vykdymą, atstatant ir atkuriant mūsų šalies ūkį.

Suarskas

LKP (b) Degučių valsčiaus komiteto sekretorius.

Klubų — skaityklų uždaviniai paruošų kampanijoj

Prasidėjo vienas svarbiausių pirminių — iniciatorių vykdant grūdų paruošas valstybės, ruošti saviveiklos ratelių pasirodymus, naudoti visas agitacijos priemones. Klubų — skaityklų ir bibliotekų vedėjai turi vadovauti apylinkių agitatoriams, mobilizuoti geriausią aktyvo jėgą — mokytojus, agronomus, zootechnikus, organizuoti apylinkėse jaunimo brigadas, ateinančias į talką kolektyviniams ir tarybiniams ūkiams.

Šiame darbe didelis vaidmuo atitenka klubų — skaityklų, bibliotekų ir kitų kultūros — švietimo įstaigų darbuotojams. Jie, vykdydami Lietuvos KP(b) CK XVII plenumo nutarimus, privalo šefuoti kolektyvinius ir tarybinius ūkius, skaityti paskaitas, pranešimus, laikraščius straipsnius apie darbo valstie-

čius pirminus — iniciatorius vykdant grūdų paruošas valstybės, ruošti saviveiklos ratelių pasirodymus, naudoti visas agitacijos priemones. Klubų — skaityklų ir bibliotekų vedėjai turi vadovauti apylinkių agitatoriams, mobilizuoti geriausią aktyvo jėgą — mokytojus, agronomus, zootechnikus, organizuoti apylinkėse jaunimo brigadas, ateinančias į talką kolektyviniams ir tarybiniams ūkiams.

Tačiau iki šiol klubų — skaityklų ir bibliotekų darbe pastebima visa eilė trūkumų. Klubų — skaityklų ir bibliotekų vedėjai, stovėdami nuošaliai nuo paruošų kampanijos, nuo masinio kultūrinio darbo, netampa apylinkių organizatoriais. Štai, Antazavės klubo — skaityklos vedėjas drg. Dieninis nesugebėjo ligi šiol susirūšti su naujai suorganizuotu kolektyviniu ūkiu, neaplankė nei karto jo, nesuteikė jokios paramos. Negeresnė padėtis ir Zirnajų

klube — skaitykloje, kurios vedėjas drg. Makoveckaitė neturi jokių ryšių su apylinkės vykd. k-tu ir nežino net kokio padėty randasi ši apylinkė pieno paruošų atžvilgiu, nelaikydama to būtinu dalyku. Šioj skaitykloj dar ir šiandieną tebekabo garbės lenta su 1947 m. pieno paruošų pirmūnais. Idomu, dėl ko gi neiškeliami šių metų valstiečiai — pirmūni, jau pradėję vykdyti grūdų paruošas, dėl ko neskatinami darbo valstiečiai sekti jų pavyzdžiui. Pasyviai laikosi ir Dukšto klubas — skaitykla bei biblioteka.

Laikas būtų mūsų kultūros — švietimo darbuotojams žengti į plačias darbo liaudies mases su galingu tarybinio žodžiu, ryžtingai dirbti mūsų šalies atkurimo darbe ir būti lietuvių tautos žengimo į naujus laimėjimus organizatoriais.

F. Diomkinas

Zarasų AVK kultūros — švietimo darbo skyriaus vedėjas.

Kultūros namuose

Šiuo metu Kultūros namai ruošiasi pastatyti Anatolijaus Glebo vienaveiksmę komediją „Ivykis su Koržiku“ ir A. Čechovo „Piršybas“. Taip pat dar manoma surengti dūdų orkestrų koncertą. Į šią meninę saviveiklą Kultūros namai įtraukė Zarasų miesto komjaunimą ir nesą-

junginį jaunimą. Meninei saviveiklai valovauja Kultūros namų meno vadovas G. Mikelytė. Yra numatyti padaryti išvykas su gastrolėmis į apskrities valsčių centrus ir į Marytės Melnikaitės vardo kolektyvinį ūkį Antalieptės valsčiuje. J. J.

MASKVA. Vaizdas į Kremlių iš Akmeninio tilto pusės. Foto D. Meleškino

TASS'o spaudos klisė

Užsienio kapitalo šeiminkavimas buržuazinėj Lietuvoje

„Nepriklausoma“ buržuazinė Lietuva buvo visiškai priklausoma nuo grobikiškojo užsienio kapitalo, kuris užėmė vis stipresnes pozicijas krašto liaudies ūkyje. Per trumpą laiką užsienio kapitalas visiškai užvaldė Lietuvos pramonę ir per ją diktavo savo valią visoms kitoms liaudies ūkio šakoms.

1938 metais smetoniniai „Prekybos pramonės ir amatų rūmai“ paskelbė knygą „10 metų Lietuvos ekonomikos“, kurioje pateikiami tokie skaičiai apie Lietuvos akcinių bendrovių bendrą kapitalą ir užsienio kapitalo dalį bendrojo kapitalų sumoje:

Table with 2 columns: Year and Capital (1000 litų). Rows: 1928 (69,059 7,600), 1929 (70,484 7,400), 1930 (85,851 19,400)

Table with 2 columns: Year and Capital (1000 litų). Rows: 1931 (89,794 32,433), 1932 (90,874 32,547), 1933 (98,675 34,733), 1934 (105,979 43,274), 1935 (105,465 45,207), 1936 (107,372 44,881), 1937 (110,833 47,969)

Prie tos oficialios smetoninės lentelės galima dar pridėti, kad 1939 m. bendras Lietuvos akcinių bendrovių kapitalas siekė 97.400.000 litų (jis sumažėjo dėl Klaipėdos krašto okupacijos), o užsienio kapitalo dalis — 56.300.000 litų padidėjo nežiūrint Klaipėdos netekimo. Tuo būdu bendras Lietuvos akcinių bendrovių kapitalas per 12 metų padidėjo nuo 69 milijonų iki 97 milijonų litų, o užsienio kapitalo dalis akcinėse bendrovėse padidėjo per tą patį laiką nuo 7,6 milijono iki 48 milijonų litų. 1939 metais užsienio kapitalui jau priklausė lemiančioji dalis viso Lietuvos akcinių bendrovių kapitalo. Per metus užsienio kapitalistai gaudavo Lie-

tuvoje daugiau kaip 15 milijonų litų pelno. Užsienio kapitalui priklausė metalo apdirbamoji, celuliozės — popieriaus, chemijos pramonė. Jan Smetona perdavė už stambius kyšius Lietuvos degtukų pramonę. Užsienio kapitalui priklausė stambiausios Lietuvos elektrinės.

Užsienio kapitalas neleido išvystyti Lietuvoje nuosavos žaliavos bazės pramonę. Importuota žaliava sudarė buržuazinės pagrindą net tokiose šakose, kurios galėjo dirbti išimtinai vietine žaliava. Tai, pav., statybės medžiagų pramonė ir energetinis ūkis žymiai daugiau panaudojo importuotus žaliavos bei kuro negu vietinius. Lietuva importuodavo iš užsienio kasmet iki 90.000 tonų cemento ir 3.000 tonų stiklo per metus, nors juos buvo galima gaminti Lietuvoje. Turėdama neišsemiamus durpių išteklius, buržuazinė Lietuva vystė ne savųjų dur-

pių gamybą, bet užsienio anglies importą. Anglies importas padidėjo nuo 196.684 tonų 1928 m. iki 306.205 tonų 1937 metais.

Tuo pačiu metu Lietuvos žaliavos, kurios galėjo būti išnaudotos krašto pramonei, buvo eksportuojamos į užsienį. Tai įvyko dėl to, kad užsienio kapitalui buvo naudingiau išvežti iš Lietuvos pusdykiai žaliavą, o vėliau gaminius iš tos pačios žaliavos aukštomis kainomis parduoti Lietuvoje.

Štai, pavyzdžiui, Lietuvos tekstilės pramonė beveik visiškai nevertėjo krašto linų. Visi buržuazinės Lietuvos pirminio linų apdirbimo fabrikai vertė linus į pakulus, kuriais eksportavo į užsienį, — vėliau pati Lietuva importuodavo iš užsienio dirbinius iš jos linų.

Žaliavos ir pusiau-fabrikacijų eksportas iš Lietuvos nuolat didėjo ir pastaraisiais buržuazinės Lietuvos metais

pramoninės žaliavos išvežimas siekė daugiau kaip 0,4 bendros Lietuvos eksporto vertės.

Tokiū būdu užsienio kapitalo šeiminkavimas Lietuvoje buvo įgijęs įvairias formas. Jis buvo užėmęs pagrindines pozicijas pramoninėse akcinėse bendrovėse. Jis tuo pačiu metu ir diktavo Lietuvos eksporto ir importo politiką.

Ekonominė priklausomybė nuo užsienio kapitalo, didėjusi metai iš metų, turėjo neišvengiamai sustiprinti ir politinę buržuazinės Lietuvos priklausomybę nuo užsienio imperialistų.

Iš ekonominės, lygiai kaip iš politinės priklausomybės Lietuvą išvadavo tik tarybų valdžia, išvijusi užsienio kapitalą iš Lietuvos ir atvėrusi neribotas galimybes respublikos liaudies ūkiui vystyti tiek maksimaliai išnaudojant vietinius išteklius, tiek ir remiantis nesavanaudiška broliškųjų tarybinių respublikų parama.

Tarybinės moterys kuria naują gyvenimą

Kovoje dėl socializmo

Mūsų valsčiuje yra nemažas skaičius moterų, kurios dalyvauja mūsų šalies socialistinėje statyboje. Mūsų valsčius įvykdė pieno paruošų planą 85 proc. Dabar įtemptai vyksta derliaus valymas ir jau pradėtos grūdų paruošos. Liepos mėn. 23 d. buvo suorganizuota Avilų apylinkės darbo valstiečių raudonoji gurguolė su grūdais valstybei, kurioje dalyvavo virš 40 šios apylinkės darbo valstiečių, pristaciusių virš 100 pudų grūdų. Raudonoji gurguolė dalyvavo ir „Tarybų Lietuvos“ kolektyvinio ūkio darbo valstiečiai. Valsčiuje yra įkurti 2 kolektyviniai ūkiai, subūrusieji 40 valstiečių šeimų, yra 2 iniciatyvinės grupės kolektyviniams ūkiams sukurti.

Tačiau mūsų valsčiuje būtų dar geresni rezultatai, jei moterų organizacijai tinkamai vadovautų valsčiaus partinė organizacija ir, pirmoje eilėje, valsčiaus partorgas drg. Kazakevičius. Bet drg. Kazakevičius net nesiteikia paklausti manęs, kaip vyksta darbas moterų tarpe; o klausimų pas mane daug. Dėl to ligi šiol nepakankamai gerai pastatyti darbas moterų tarpe, silpnai išvystytas aiškinamasis darbas. Keista, kad drg. Kazakevičius mane panaudoja kaip agitatorių, siūslamas į apylinkes pasikalbėjimams su darbo valstiečiais. Aš laikiu tai savo tiesioginėmis pareigomis, bet atitraukti mane nuo pagrindinio darbo moterų tarpe yra beprasmiška ir nenaudinga.

Nepakankamą pagalbą darbe teikia ir partijos apskrities komiteto skyrius darbo moterų tarpe. Iš skyriaus gaunamos direktyvos, tačiau praktinės pagalbos beveik nesimato. Skyriaus vedėja drg. Šimko retai lankosi pas mus valsčiuje.

Aš skaitau, kad partinei organizacijai reiktų atkreipti rimtą dėmesį į darbą moterų tarpe. Moterys dirba, bet reikalauja ir vadovauti, o tada bus pasiekti geri laimėjimai.

G. Aršvilaitė.

Antazavės valsčiaus moterų organizatorius.

Didelį vaidmenį šiame darbe vaidina moterų organizacija. Moterys delegatės, kaip drg. Aršvilienė—apskrities darbo žmonių deputatų tarybos deputatas, yra aktyvios kolektyvinių ūkių organizatorės, padėjusios kolektyvinių ūkių sukūrimui valsčiuje pagrinda. Moterų delegatės drg. drg. Merklienė ir Marcinkevičienė aktyviai dalyvauja, kaip agitatorės, aiškindamos darbo valstiečiams priešlaikinio derliaus nuėmimo ir grūdų paruošų plano įvykdymo reikšmę. Moterys delegatės demaskuoja buržuazinių nacionalistų ir buožių mėginimus ir jų skleidžiamus gandus. Jos kovoja už socialistinę statybą mūsų respublikoje.

Maskvos avalynės fabriko „Burevestnik“ sukirpėja Marija Levčenko pasiekė žymių darbo laimėjimų. Per 4,5 mėnesius 1948 m. ji padarė 47 tūkst. cm odos ekonomijos, kas leido papildomai pasitūti 1600 porų avalynės.

Nuotraukoje: Sukirpėja stachanovietė Marija Levčenko

Foto E. Evzerichino TASS'o spaudos klišė

Essentukio rajono, Stavropolio krašto „Krupskos“ kolektyvinio ūkio grandininkė N. A. Andronova. 1947 metais už atsiektą aukštą kviečių derlių jai suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas. Andronova pasiryžo šiais metais gauti ne mažiau 31 centn. kviečių, 45 centn. kukurazų ir 18 centn. saulėgrąžų iš 1 ha.

Nuotr. G. Arakeliano TASS'o spaudos klišė.

Moterų vaidmuo sveikatos apsaugos srityje

Mūsų šalies ūkinio ir visuomeninio — politinio gyvenimo srityse moterys pasižymi, kaip galinga jėga. Visi grandioziniai pasiekimai pramonės, žemės ūkio ir kultūros šakose buvo galimi dėka aktyvaus moterų dalyvavimo. Tarybinis mokslas ir kultūra neutraukiamai surišti su tarybinių moterų darbu. Visur, kur yra tarybinė mintis, kur darbas kuria materialines gėrybes, moteris kuria naują gyvenimą — komunistinę visuomenę.

Pokariniam laikotarpiu, atstatant pramonę, įvykdant prieš laiką gamybinės užduotis, didžiulį vaidmenį vaidina moterų stachanovietės — darbo novatorės. Simtai moterų tapo socialistinio darbo didvyrėmis, atstatydamos vokiečių sugriautus kolektyvinius ūkius. 43 proc. mūsų šalies specialistų su aukštu mokslu yra moterys; tame tarpe 2 milijonai pedagogų, 126 tūkstančiai gydytojų ir daugiau kaip 420 tūkstančių vidurinio medicinos personalo.

Šalia frnto didvyrių Gastelo ir Pokriškino nedaroma pusipelnė medicinos tarnybos karininkų — didvyrių Marijos Ščerbačenko, Fedoros Putinos, Zinaidos Maresiovos vardai. Savo gyvybę bendram liaudies reikalui ant Tėvynės aukuro sudėjo chirurgė Steponova Tatjana ir medicinos sesuo Protopova Nina.

Po karo moterų vaidmuo sveikatos apsaugos srityje dar labiau padidėjo. Simtuose medicinos institutų, klinikų, laboratorijų mūsų mokslininkai dirba, aiškindami sunkiausias vežio, hipertenzijos, tuberkuliozės ir vaikų ligų problemas. Tarybinė medicina garbingai užėmė pirmą vietą pasaulyje. [vairių mokslų srityse — fiziologijoje, chirurgijoje, pediatrijoje — lemiamas žodis priklauso tarybiniams mokslininkams.

Kad suprasti kokį vaidmenį vaidina moterys — medikės, užtenka pasakyti, kad jų yra 10,5 tūkstančių iš bendro skaičiaus 25 tūkst.

Zarasų apskrities medicinos kolektyvo tarpe moterys taip pat užima garbingą vietą. 50 proc. gydytojų, 90 proc. vidurinio personalo yra moterys. Mes negalime nesididžiuoti tokiais darbuotojais, kaip politikos vedėja gyd. Teina Anastasija — Zarasų apskr. darbo žmonių deputatų tarybos deputatė, moterų konsultacijos vedėja gyd. Kalvelienė Monika, tubdispanserio vedėja gyd. Žitkevičienė Elena, dantų gydytoja Paliūnytė, vaikų lapšelio vedėja drg. Smirnova, akušerė Pšenionikova, felčerė Vanuogina, vyr. medicinos sesuo Vorobjova, vaikų konsultacijos vedėja gyd. Mikulė Vanda, dezinstruktorė Blaževičienė ir ellė kitų. Jų aktyvia pagalba mes pasiekiam vis naujų laimėjimų sveikatos apsaugos srityje.

Savo nutarime, priimtame 1948. III. 6., VKP(b) CK priimena visiems partiniams, tarybiniams, profsajungų ir komjaunimo organams, kad viena iš svarbiausių sąlygų komunistinės statybos sėkmingam vykdymui yra tolimesnis moters reikšmės sustiprinimas visose visuomeninio — ūkinio veikimo srityse.

Įvertindamas moterų veikimą, draugas Lenin s sakė: „Be moterų [kraukimo] į savitovų dalyvavimą ne tik politiniame gyvenime apskritai, bet ir į pastovią visuomeninę tarnybą, negalima kalbėti ne tik apie socializmą, bet ir apie pilną ir tvirtą demokratiją“.

I. Geimanas

Sveikatos Apsaugos Skyriaus Vedėjas

dymo bei viršijimo.

Ir Zarasų apskrities moterys aktyviai dalyvauja visuomeniniame, politiniame ir ūkiniame šalies gyvenime. Jos drauge su vyrais dalyvauja sėkmingame mūsų apskrities tiek politinių, tiek ekonominių uždavinių vykdyme. Simtai mūsų apskrities moterų aktyviai dalyvavo rinkimų vietines tarybas pasiruošimo metu. Didelė dalis parodė save gerais agitatoriais bei organizatoriais. 297 mūsų apskrities moterys išrinktos vietines darbo žmonių deputatų tarybas, 400 moterų — delegatės, 52 dirba vadovaujančiuose postuose. Tai didžiulė jėga, sėkmingai vedanti savalaki visų politiniai — ūkinių uždavinių vykdymą. Visa eilė apskrities moterų parodė savo atsidavimą partijai ir vyriausybei, parodė savo sugebėjimus dirbti liaudies gerovei. Štai, eilinės valstietės drg. drg. Nesterova ir Likauskienė, smetoninės diktatūros metais nieko nežinojusios, išskyrus namų ruošos darbus. Šios moterys

— delegatės pasižymi dabar sugebėjimu organizuoti ir vadovauti. Antalietės valsčiaus vykdomojo komiteto sekretorius drg. Barutė, apskrities tarybos deputatas drg. Aršvilienė — tai vis buvusios paprastos moterys, į visuomeninį darbą įsijungusios tik tarybinės santvarkos metais. Tik dabar gavo jos galimybes dalyvauti gimtojo krašto valdyme, gavo galimybes su visa tarybine liaudimi kurti šviesų rytojų.

Nėra alejonės, kad mūsų apskrities darbo moterys, kupinos pasididžiavimo savo socialistine Tėvyne, dar glaudžiau susitelks apie komunistų partiją, dirba pirmosiose kovotojų dėl socialistinio ūkio išsivystymo, dėl greitesnio stalininio penkmečio plano įvykdymo gretose, savo darbu padarys įnašą į mūsų Didžiosios Tėvynės galybę.

A. Kuzma

Kauno „Inkaro“ fabriko atidarytas naujas vasarinės moteriškos avalynės cechasis. Čia dirba geriausios gamybininkės drg. drg. Šmitėva ir Latuškinienė. Jos įvykdo išdirbio normą 200—250 proc.

Nuotraukoje: drg. drg. Ona Šmitėva ir Marytė Latuškinienė (kairėje) prie darbo. Marozovo nuotr.

(ELTA)

Didžiulė socialistinės visuomenės jėga

Sunkią ir nepakeliamą vargų ir skurdo našta vilko lietuvė moteris smetoniškojo režimo metais. Beteisiškumas ir pažeminimas, dideli reikalavimai ir mažas atpildas — mūsų moters gyvenimas. Nepalikusi pėdsako, tyliai geso valstietė moteris...

Tiktai Lietuvos darbo liaudžiai, išvijus eksploatatorių klases ir įsijungus į broliškąją Tarybų Sąjungos tautų šeimą, jai atsivėrė kitas kelias. Vergiška Lietuvos moters padėtis buvo galutinai likviduota.

Suteikimas moterims lygių teisių su vyrais, jų įtraukimas į valstybinę, ūkinę ir kultūrinę statybą, jų pavertimas aktyvia visuomeninė jėga — didžiausias tarybinės santvarkos laimėjimas.

Tarybinės valdžios sąlygomis išsivystė visi tarybinių moterų gabumai, įvairūs talentai. Dešimtys tūkstančių Tarybų Lietuvos moterų aktyviai dalyvauja valstybiniame, kultūriname ir ūkiniame savo šalies gyvenime. Lygia greta su vyrais joms kuria naują ir šviesų šalies

gyvenimą. Didžiojo Tėvynės karo metais mūsų tarybinės moterys pasiaukojamai kovojo su vokiškaisiais grobikais, drauge su vyrais kovėsi partizanų būriuose, aukėjo savo gyvybę bendrajam žmonijos labui.

Ir dabar taikaus mūsų šalies išsivystymo laikotarpiu tarybinės moterys su neįsėmiama energija ir pasiaukojimu dirba mūsų šalies atkūrimo, kovoja dėl krašto atstatymo, dėl naujojo stalinio penkmečio plano įvyk-

Pasipriešinimo sąjūdis Ispanijoje

Nors karas Europoje pasibaigė pilnutiniu fašistinių agresorių sutriuškinimu, tačiau jų pirmoji auka — Ispanija — vis dar tebėra okupuota hitlerininkų Ispanijos išsigimėlių su „fiurerio“ sąjungininku — „kaudiljo“ priešakyje. To nori naujieji (o, iš esmės, senieji) Franko šalininkai — Uolstrito ir Londono silti rikiuotojai. Jie palaiko Franko teroro režimą ne vien todėl, jog įžūri jame kažkokį busimosios „maršalizuotos“ Europos pirmavaldį, bet ir todėl, kad kruvinasis „kaudiljo“ suteiktas anglų — amerikiečių ekspansionistams plačią galimybę paversti Ispaniją kovos prieš demokratinį judėjimą vakarų Europos šalyse baze.

Paslaugūs buržuaziniai raišivos, tarnauja imperialistinėms monopolijoms ir Vatikanui, pralieja upes rašalo, bergždžiai mėgindami „pagrįsti“ šią paramą „humaniskais“ sumetimais. Jie mėgina įteigti pasaulio visuomeninę nuomonę, kad bet koks mėginimas iš pagrindų pakeisti esamą Ispanijoje santvarką sukeltų naują pilietinį karą ir Franko režimo išlaikymas, būk tai, padedant palaikyti pilietinę taiką šalyje.

Kokie melagingi ir veidmainiški šie prasmanymai lengva įsitikinti, susipažinus su nuodine Ispanijos tikrove: Ispanijoje jau 12 metų nesibaigia pilietinis karas — liaudis nenori taikstytis su Franko fašistiniu režimu ir tęsia kovą prieš niekšišką diktatorių.

Užgrobę valdžią, falangistai išžudė daugiau kaip 300 tūkstančių patriotų. Daugiau kaip 2 milijonai žmonių pabuvojo fašistiniuose kalėjimuose. Šiuo metu, užsienio spaudos duomenimis, Franko kalėjimuose vargsta apie 200 tūkstančių politinių kalinių.

Ar netildija šie faktai, kad Franko veda naikinamąjį karą prieš liaudies daugumą ir kad, neveddamas tokio karo, jis neišlaikytų valdžios rankose?

Apie tai iškalbingai byloja Franko vyriausybės dekretai. Pereitų metų gegužės pradžioje paskelbtas įsakymas baudžia mirties bausme už kiekvieną poelgį, kurį valdžia palaikys nukreiptu prieš režimą. Mėnesį vėliau buvo išleistas „įsakymas dėl pabėgimų“ kuriuo remdamasi policija turi teisę sušaudyti režimui nepageidaujamus asmenis, jiems „mėginant bėgti“ (kas, beje, buvo plačiai naudojama ir seniau). Slaptame posėdyje Sevilijoje pereitų metų spalio mėnesį

falangos tautinis komitetas priėmė naują sprendimą — sustiprinti represijas prieš „kairiuosius elementus“. Tą patį mėnesį kalėjimų vyriausioji valdyba išsiuntinėjo slaptus aplinkraščius, įskančius, ryšium su politinių kalinių skaičiaus padidėjimu, dar labiau sugriežtinti kalėjimų režimą. Per pusmetį — keturi dekretai, siekia sustiprinti terora!

Bet drakoniškos represijos nepalaužė Ispanijos darbo žmonių valios kovoti dėl savo laisvės.

Per pastaruosius dvejus metus šalyje įvyko šimtai streikų, kuriuose dalyvavo daugiau kaip pusė milijono darbininkų. Streikininkai reikalavo padinti bado dieną, pakelti darbo atlyginimus ir protestavo prieš valdžios savivaliavimą. Patys fašistai pripažįsta, kad streikų sąjūdis yra organizuoto pobūdžio. Madrido karinio tribunolo pirmininkas pareiškė: „Negali būti, kad Madride be jokios organizacijos per du mėnesius įvyktų 60 streikų“.

60 tūkstančių Baskonijos darbininkų pereitų metų gegužinių streikų laiku devynias dienas priešinosi policijai ir kariniams daliniams sutrauktiems iš įvairių šalies rajonų. Šie streikai, kaip ir kiti, buvo aiškaus politinio pobūdžio. Pastaraisiais mėnesiais Katalonijos ir kitas šalies sritis apėmė nauja streikų banga.

Milijonai Ispanijos valstiečių taip pat kovojo prieš Franko režimą vengdami mokėti nepakeliamus mokesčius, protestuodami prieš dvarininkų ir falanginių valdininkų išnaudojimo feodales formas ir savivalę.

Bet būdingiausias pasipriešinimo judėjimo bruožas yra smarkiai stiprėjęs partizaninis sąjūdis. Jis prasidėjo Frankui paėmus valdžią ir tęsiasi iki šios dienos tolydžiu augdamas. Bet įelgu pirmaisiais laikais partizanų kova vedė nedidelį pasislėpusių kalnuose respublikonų kariuomenės kovotojų būriai, dabar eilėje Ispanijos provincijų veikia jau su štabais priešakyje įstisi partizanų junginiai, daugelio nematomų bet nenutraukiamų sūnų susirišę su vietiniais gyventojais.

Vietinių gyventojų partizanams teikiama parama suklebta valdžios pasitusių įnirtima. 24 Galisijos demokratų, kaltinamų ryšiais su partizanais, proceso Lay Korunjoje prokuroras pareiškė: „Dali-

nai (partizanų) veikia kalnuose, yra esmingai remiami kitų asmenų, kurie su jais bendradarbiauja, jiems padeda. Jie slapsto partizanus, aprūpina juos ryšiais, suteikia žinias apie pareigūnus.“

Trigubas puolimas, Franko kariuomenės pradėtas pereitais metais prieš Levantos ir Aragonijos partizanų junginį, nieko nepasiekė — apie tai galima spręsti jau vien iš to, kad falangistai šią vasarą atnaujino čia karines operacijas.

Šių baudžiamųjų operacijų pobūdį vaizduoja Levantos ir Aragonijos partizanų junginio atsisaukimas į visus Ispanijos antifrankistus, 1948 metų gegužės 27 d. paskelbtas laikraštyje „Mundo obreiro“.

„Rinktinės kariuomenės divizijos, palakomos artilerijos ir žvalgybinės aviacijos, — sakoma kreipimesi, — mestos prieš mūsų partizaninį junginį. Negalėdami sunaikinti mūsų, jie savo nusikalstamą ir bejėgį įniršimą nukreipė į valstiečius, neatsiakiusius nuo respublikos, davusios jiems duoną, žemę ir laisvę. Franko represyvinės pajėgos veda žvėrišką niokojantį karą Levantijoje ir Aragonijoje...“

Bet nepaisydami represijų, mes tvirtai stovime ant kojų ir tęsiame kovą. Mes nesudėsime ginklų tol, kol mūsų liaudis bus laisva, kol Ispanijoje bus atstatyta laisvė ir demokratija“.

Nepaisant baudžiamųjų dainių žvėriškumų, prie partizanų dedasi tūkstančiai naujų šalininkų.

Levantos ir Aragonijos partizanai rasiemė iniciatyvą sujungti visus Ispanijos antifrankistus.

Šis raginimas, palaikytas Ispanijos komunistų partijos vadovybės sutiko karštą atgarsį ispanų tautos demokratinių sluoksnių tarpe.

Tūkstančiai pagrindinių laikraščių, kompartijos išleidžiamų šalyje, praneša liaudžiai apie augantį patriotų pasipriešinimą fašistiniam jungui, nepaisant visų Franko pasangų ir jo anglų — amerikinių globėjų teikiamos pagalbos.

Ispanų liaudies kova dėl savo laisvės ir nepriklausomybės įsilieja į bendrą demokratines stovyklas kovos frontą už tvirtą taiką, už liaudies demokratiją. Tai — laivos ir taiką mylinčios Ispanijos pergalės laiškas!

G. Nikolajevs („Literaturnaja Gazeta“).

Amerikiečiai braunasi į Abisiniją

KAIRAS, VII. 27 d. (TASS). Atvykstantieji į Kairą iš Abisinijos asmenys praneša apie didelį amerikiečių aktyvumą šioje šalyje. Per paskutiniuosius mėnesius tas aktyvumas pasireiškia tiek politiniu tiek ir ekonominiu atžvilgiais. Įvairiuose Abisinijos vietose amerikiečiai smarkiai tyrinėja naftą. Ši darba vykdo JAV naftos akcinė bendrovė „Standard kompani“, kurios ekspertai neseniai rado šalies pietryčių dalyje žymias naftos atsargas. (ELTA).

Daugiau rauginto pašaro!

Tarybų valdžiai remiant, kyla gyvulininkys'ė, auga žemės ūkio artėlių gyvulių bandos. Mūsų apskrity per 3 pokarinius metus gyvulių skaičius padidėjo 18 proc. Tačiau šiandieną gyvulių dėl pašaro stokos nepajėgiama aprūpinti pakankamu maisto medžiagos kiekiu.

Visiems gerai žinoma, kad, pradėjus karves ganyti, jų pieningumas didėja. Tas rodo, jog ganyklos žolė karvių pieningumą didina ir jis nemažėtų, jei ir žiemos metu galvijai gautų žalios žolės. Todėl žolę reikia pavaduoti kitu pašaru. Geriausiai tam tikslui naudoti silosą — raugintą pašarą. Jis reikalingas ne tik karvėms, bet ir visiems gyvuliams, o ypač prieaugliui.

Raugintas pašaras aprūpina visomis maisto medžiagomis, randamomis žalioj žolėj. Gaudamas žiemos metu pakankamą rauginto pašaro kiekį, karvės duoda tiek pieno, kiek ir besigandydamos. Dėl to rauginto pašaro gamybą ir mūsų respublikoj reikia išpl. stl. Mūsų valstiečiai ir kolektyvinių ūkių darbininkai turi šiemet pasigaminti galimai didesnius rauginto pašaro kiekius.

Pašarų rauginimu neblogai

rūpinasi apskr. žemės ūkio kooperacijos orgbiuras (vyr. žoot. drg. Sapožnikovas) praveddamas kiekvienoj žemės ūkio kooperacijos draugijoj seminarą dėl pašarų rauginimo. Tačiau Zarasų MTS iki šio laiko nesugebėjo duoti MANP nurodymų šiuo klausimu. Salako, Antazavės valsčių žemės ūkio skyriai, pro pirštus žiūrėdami į žemės ūkio kooperacijų draugijų, MANP, kolektyvinių ūkių stiprinimą darbą, taip pat nesirūpina pašarų rauginimu. Reikia kuo greičiau griebtis konkrečių priemonių pašarų bazei sudaryti visuose socialistiniuose sektoriuose.

Agronomai, žemės ūkio specialistai! Užtikrinkite kolektyvinių ūkių, žemės ūkio kooperacijos draugijų, MANP gyvulių sotų žiemojimą. Prisidėkite prie pašarų rauginimo! Dideli rauginto pašaro kiekiai užtikrins visuomeninės gyvulininkystės pakilimą, kaip kad tinkamas ir laiku atlikimas pavasario sėjos darbų duoda aukštą derlių.

Teneliuka nė vieno ūkio, neturinio rauginto pašaro!

Agr. Statulevičius

Mums rašo

Organizuojamos raudonosios gurguolės

Š. m. liepos mėn. 24 d. visas valsčiaus partinis ir tarybinis aktyvas išvyko į apylinkes ir dešimtkiemius, kur šiuo metu pradėta vesti patų politmasiniai aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe, mobilizuojant juos į savalaikį visų politinių ūkinių uždavinių įvykdymą. Kiekvienoj apylinkėj yra paskirti atsakingi už politmasinai

aiškinamąjį darbą valsčiaus darbuotojai.

Viso to pasėkoje Degučių valsčiaus darbo valstiečiai pradėjo organizuoti raudonąsias gurguoles. Šiuo metu iš valsčiaus apylinkių į paruošų sandėlius plaukia šimtai pastočių su naujojo derliaus grūdais ir šienų.

J. Kanapeckas

Laikas susitvarkyti

Vykdam visi politiniai ūkinius uždavinius, labai svarbų vaidmenį vaidina spauda. Ji mobilizuoja darbo žmones į savalaikį visų uždavinių vykdymą auklėja juos meilės ir atsidavimo bolševikų partijai ir Tarybų valdžiai dvasioje. Tėvynės reikalų supratimo dvasioje.

Todėl, pradedant politmasinai aiškinamąjį darbą, nereikia pamiršti drauge spaudos platinimo. Tačiau kai kurių valsčių paštų skyriai nekreipia į šį darbą rimto dėmesio, pvz., Degučių valsčiaus valstiečiai nusiskundžia, kad retai

gauna užsiprenumeruotą laikraštį. Tokia padėtis ilgiau tęstis negali. Degučių paštų skyrius (ved. drg. Bernotaitė) turi rimtai susirūpinti spaudos platinimu ir pristatymu prenumeratoriams. Tas reikalas liečia ir apskrities ryšių kontorą kur iš Degučių valsčiaus ryšių kontoros vedėjos drg. Bernotaitės turi pareikalauti sąžiningo pareigų ėjimo.

J. Kanapeckas
Degučių valsč. vykdomojo Komiteto instruktorius

Kada bus atidarytas klubas-skaitykla

Bachmatų apylinkėj klubo-skaityklos vedėjas pareigose ilgą laiką dirbo drg. Mlaševičiūtė, kuri už blogą vadovavimą buvo atleista iš pareigų, bet dabar kažkodėl ir vėl priimta. Į klubą-skaityklą drg. Mlaševičiūtė atsilanko vos 1 kartą mėnesį, nors ant klubo-skaityklos durų kabo užrašas: „Skaitykla veikia sekmdieniais, pirmadieniais, trečiadieniais ir ketvirtadieniais 14—20 val. val.“ Tiesa, savo darbo ataskaitoj kultūros švietimo skyriui drg. Mlaševičiūtė sakosi, jog pravedami pasikalbėjimai su darbo valstiečiais, bet tai tėra tik popierulys. Šitokia padėtis toliau tęstis negali, nes darbo valstiečiai, norėdami pasiskaityti laikraščių, turi kreiptis asmeniškai pas vedėją, gyv. Degučių valsčiuje.

Šiuo reikalu turi rimtai susirūpinti kultūros—švietimo skyrius, nes tokiu klubų-skaityklų „darbu“ valstiečiai nėra patenkinti.

Mackevičius
Smalvų valsč. LLKJS komiteto sekretorius.

Atsakingo redaktoriaus pavaduotojas A. Šarapajevs

Prancūzijos vyriausybės sudėtis

PARYŽIUS, VII. 27 d. (TASS). Šiandien pirma valanda nakties respublikos prezidentas pritarė naujosios Prancūzijos vyriausybės sudėčiai, kurią jam pasiūlė ministras pirmininkas Andre Mari.

Vyriausybės sudėtis tokia: ministrų tarybos pirmininkas — Andre Mari (radikalsocialistas) ministrų tarybos pirmininko pavaduotojai — Leonas Blumas (socialistas) ir Pjeras Anri Tetzenas (MRP — „Liaudies respublikinio sąjūdžio“ partija) ministr be portfelio — Anri Kei (radikalsocialistas) ir Polis Ramadje (socialistas); užsienio reikalų ministras — Robe-

ras Šumanas (MRP), finansų ir ekonomikos ministras — Polis Reino (nepriklausomas); ginkluotųjų pajėgų ministras — Rene Mejeras (radikalsocialistas); užjūrio teritorijų reikalų ministras — Polis Kost - Flore (MRP); vidaus reikalų ministras — Zinlis Mokas (socialistas) ir kiti. Iš viso į vyriausybės sudėtį įėjo 8 MRP nariai, 8 socialistai, 7 radikalsocialistai, 2 nepriklausomieji ir po viena atstovą nuo „valstiečių veikimo“ grupės, kraštutinės dešinėsios „Respublikinės laisvės partijos“, UDSR — „demokratinės ir socialistinės pasipriešinimo sąjungos“ (ELTA).